

3 Ιουλίου 1815

«Αιχμάλωτος της Ευρώπης»

Τη νύχτα της μάχης του Βατερλό, ο Ναπολέοντας μπήκε επικεφαλής της φρουράς του, διέσπασε τις εχθρικές γραμμές και κατάφερε να ξεφύγει. Μεσάνυχτα, 20 Ιουνίου, έφτασε στο Παρίσι. Πέρασε κρυφά κι αθόρυβα. Ξεσηκωμένος από τους μοναρχικούς, ο λαός ζητούσε τον θάνατό του. Σκέφτηκε να παραιτηθεί υπέρ του γιου του:

Ήταν ο Ναπολέοντας Β' που είχε γεννηθεί στα 1811 κι ονομάστηκε αμέσως βασιλιάς της Ρώμης, πρίγκιπας της Πάρμας και δούκας του Ράιχστατ. Έμεινε στην ιστορία με το όνομα Αετιδέας και ενέπνευσε τον συγγραφέα του "Σιρανό ντε Μπερζεράκ" Εντμόντ Ροστάν (1868 - 1920) να γράψει ομώνυμο έργο (1900). Πέθανε στις 22 Ιουλίου του 1832 χωρίς ποτέ να βασιλεύσει.

Οι Πρώσοι όμως συνέχιζαν την προέλαση προς τη γαλλική πρωτεύουσα με σκοπό να τον συλλάβουν και να τον εκτελέσουν. Ο έμπιστός του υπουργός της αστυνομίας Ιωσήφ Φουσέ (1759 - 1820) που παλιά είχε πρωτοστατήσει στην καταδίκη του βασιλιά, τον είχε προδώσει. Τώρα, εργαζόταν για την παλινόρθωση των Βουρβόνων. Μερικοί πιστοί του φίλοι τον έπεισαν να κατέβει στο λιμάνι του Ροσφόρ. Δυο πλοία περίμεναν εκεί να τον μεταφέρουν στην Αμερική. Με χίλιες προφυλάξεις κατάφερε να φτάσει ως τα πλοία. Ήταν αργά.

Οι Άγγλοι κάτι υποψιάζονταν και καιροφυλακτούσαν. Ο Ναπολέοντας έστειλε επιστολή στον αντιβασιλιά και διάδοχο της Αγγλίας ζητώντας του φιλοξενία. Στις 3 Ιουλίου 1815, παραδόθηκε στο αγγλικό πολεμικό «Βελλερεφόντης», που τον οδήγησε στο Πλίμουθ. Εκεί, του ανακοινώθηκε πως ήταν «αιχμάλωτος της Ευρώπης» και εξοριζόταν ισόβια στο νησί της Αγίας Ελένης, ένα βράχο καταμεσής στον Νότιο Ατλαντικό. Αρχές Αυγούστου του 1815, τον έβαλαν στο καράβι. Γεμάτο ταλαιπωρίες το ταξίδι κράτησε εβδομήντα ημέρες.

Στις 16 του Οκτωβρίου του 1815, ο άλλοτε πανίσχυρος αυτοκράτορας αποβιβάστηκε στην Αγία Ελένη κι εγκαταστάθηκε σε ένα σπίτι που του παραχωρήθηκε. Είχε μαζί του τρεις αξιωματικούς, ένα γιατρό και δώδεκα υπηρέτες. Είχε όμως κι έναν βάνουσο κυβερνήτη του νησιού που ευχαριστιόταν να δημιουργεί προβλήματα στον αιχμάλωτό του. Έζησε άλλα πεντέμισι χρόνια υπαγορεύοντας τα απομνημονεύματά του. Πέθανε στις 5 Μαΐου του 1821, σε ηλικία 52 χρόνων. Η εντυπωσιακή του πορεία είχε στοιχίσει στην Ευρώπη περίπου 4.000.000 νεκρούς. Από αυτούς, οι 1.700.000 ήταν Γάλλοι.

1826: Οι Τούρκοι ξαναρχίζουν την πολιορκία της Αθήνας.

1890: Εντάσσεται στις ΗΠΑ το Αϊντάχο και γίνεται η 43^η πολιτεία τους.

1898: Κατά τον ισπανοαμερικανικό πόλεμο, το ναυτικό των ΗΠΑ καταναυμαχεί τον ισπανικό στόλο στο λιμάνι του Σαντιάγο στην Κούβα.

1940: Βρετανικά πολεμικά βυθίζουν τον γαλλικό στόλο στο Οράν και στο Μερς Ελ Κεμπίρ, στην Αλγερία, για να μην πέσει στα χέρια του εχθρού. Πάνω από 1.000 Γάλλοι ναύτες πεθαίνουν.

1962: Ο πρόεδρος της Γαλλίας Κάρολος ντε Γκολ ανακηρύσσει την Αλγερία ανεξάρτητη. Ήταν γαλλική επαρχία και αποικία από το 1830.

1987: Στη Γαλλία, καταδικάζεται σε ισόβια ο Κλάους Μπάρμπι, ο ναζιστής «χασάπης της Λυών», για εγκλήματα πολέμου ενάντια στην ανθρωπότητα.

1988: Τις τελευταίες βδομάδες του πολέμου Ιράν - Ιράκ, το αμερικανικό πολεμικό πλοίο Βινσένες καταρρίπτει πάνω από τον Κόλπο ένα αεροπλάνο τύπου A300 του Ιράν, σκοτώνοντας και τους 290 επιβάτες του.

1996: Ο πρόεδρος της Ρωσίας Μπόρις Γέλτσιν αποκτά προβάδισμα επί του αρχηγού των Κομμουνιστών Γενάντι Ζουγκάνοφ στον πρώτο γύρο των προεδρικών εκλογών.

2002: Ανακαλύπτεται στα Κάτω Πατήσια (οδό Πάτμου) κεντρική αποθήκη της οργάνωσης «17 Νοέμβρη» με τη γραφομηχανή, τα σύμβολα της οργάνωσης, προκηρύξεις και οπλισμό. Η αστυνομία πιστεύει ότι βρίσκεται στο στάδιο του ξηλώματος της οργάνωσης.

2013: Μόλις ένα χρόνο μετά την εκλογή του, ανατρέπεται από τον στρατό ο ισλαμιστής πρόεδρος της Αιγύπτου, Μοχάμεντ Μόρσι. Μεταβατικός πρόεδρος αναλαμβάνει ο πρόεδρος του Συνταγματικού Δικαστηρίου, Αντλί Μανσούρ.

Η 3^η Ιουλίου στον πολιτισμό

3 Ιουλίου 1882

Η λίμνη της Κωπαΐδας

Ο πολιτισμός των Μινύων, του λαού που έζησε στη Βοιωτία με έδρα τον Ορχομενό, γνώρισε τη μεγάλη του ακμή του κατά δεύτερη χιλιετία π.Χ. Υπάρχουν, μάλιστα, πολλοί ερευνητές που πιστεύουν ότι η Αργοναυτική εκστρατεία απηχεί δικές τους περιπέτειες. Και τα μινυακά αγγεία που έχουμε στη διάθεσή μας, μαρτυρούν έναν υψηλό βαθμό πολιτισμού.

Η Κωπαΐδα ήταν κάποτε η μεγαλύτερη λίμνη της Ελλάδας. Τη διέσχιζε ο Κηφισός ποταμός. Οι Μινύες ήταν οι πρώτοι που σκέφτηκαν να την αποξηράνουν. Δεν γνωρίζουμε πόσο χρόνο τους πήρε αλλά τα κατάφεραν να αποκτήσουν μian απέραντη εύφορη έκταση,

δημιουργώντας ένα εκπληκτικό για την εποχή υδραυλικό σύστημα που άφησε άναυδους τους αρχαιολόγους, όταν το είδαν. Η Κωπαΐδα έγινε πηγή ζωής και πλούτου. Στο γόνιμο έδαφός της αναπτύχθηκαν πολλοί προϊστορικοί οικισμοί.

Κατά τη μυθολογία, όταν ο Ηρακλής και οι Θηβαίοι εκστράτευσαν εναντίον του Ορχομενού, έφραξαν τις καταβόθρες με αποτέλεσμα τα νερά να πλημμυρίσουν τους οικισμούς και να τους πνίξουν. Έτσι, η λίμνη ξανασηματίστηκε. Στον καιρό του Μεγάλου Αλεξάνδρου, ο υδραυλικός Κράτης προσπάθησε και πάλι να αποξηράνει τη λίμνη. Η δουλειά, όμως, ποτέ δεν τελείωσε.

Στα 1865, μια γαλλική εταιρεία ανέλαβε να την αποξηράνει με επαχθείς για το ελληνικό κράτος όρους. Στις 8 Οκτωβρίου 1773, το τότε υπουργικό συμβούλιο κήρυξε έκπτωτη την εταιρεία. Ο πρωθυπουργός Χαρίλαος Τρικούπης αποφάσισε να προχωρήσει το έργο. Στις 3 Ιουλίου 1882, ψηφίστηκε ο νόμος για την αποξήρανση της Κωπαΐδας. Χρειάστηκαν πενήντα χρόνια, ώσπου, το 1931, να ολοκληρωθεί. Στη διάρκειά τους, δημιουργήθηκε το οξύτατο Κωπαϊδικό ζήτημα που καταταλαιπώρησε αγρότες και κυβερνήσεις επί μισόν αιώνα. Η αγγλική κατασκευάστρια εταιρεία έφτασε να νοικιάζει τα αποξηραμένα εδάφη με ποσοστό ως και 47% επί της παραγωγής και να ξεζουμίζει τους αγρότες. Το Κωπαϊδικό ζήτημα έληξε με την ανάθεση της διαχείρισης των αγρών στον Οργανισμό Κωπαΐδας.

Ο Χαρίλαος Τρικούπης ευτύχησε να εγκαινιάσει την πρώτη σήραγγα (του Αγίου Γεωργίου), το 1884. Όταν τα νερά αποσύρθηκαν, αποκαλύφθηκε το αριστουργηματικό έργο των Μινύων που, με λίγες μετατροπές, θα μπορούσε να λειτουργήσει και στην εποχή μας. Σήμερα, 250.000 στρέμματα της πρώην λίμνης έχουν αποδοθεί στην καλλιέργεια.

1608: Ο Γάλλος εξερευνητής Σάμουελ ντε Τσάμπλεν ανακαλύπτει την περιοχή του Κεμπέκ, στον Καναδά.

1883: Γεννιέται στην Πράγα ο Φραντς Κάφκα. Τα μυθιστορήματά του («Η Δίκη», «Το Κάστρο» κ.λπ.) άσκησαν βαθιά επίδραση στη δυτική φιλολογία. Πέθανε το 1924.

1898: Φτάνει στο Νιούπορτ του Ροντ Αϊλαντ ο καπετάνιος Τζόσουα Σλόκουμ, ολοκληρώνοντας τον πρώτο περίπλου της Γης, τον οποίο πραγματοποίησε μόνος του.

1909: Γεννιέται ο Σταύρος Νιάρχος, ένας απ' τους πλουσιότερους ανθρώπους του κόσμου. Κέρδισε εκατομμύρια δολάρια μεταφέροντας με πλοία ακάθαρτο πετρέλαιο σ' όλο τον κόσμο και ξόδεψε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του στην προσπάθεια να ξεπεράσει σε δόξα και περιουσία τον μεγάλο του ανταγωνιστή Αριστοτέλη Ωνάση, του οποίου την πρώτη γυναίκα παντρεύτηκε.

2004: Σε ηλικία ογδόντα χρόνων, πεθαίνει ο Μάρλον Μπράντο, ιερό τέρας της οθόνης (δύο Όσκαρ).